

Περιεχόμενα

1. ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΦΕ	ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ 06/12/2020 σελ.35
2. ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΗΣΥΧΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕ Η...	ΣΗΜΕΡΙΝΗ 06/12/2020 σελ.20
3. ΧΑΡΑΥΓΗ	ΧΑΡΑΥΓΗ 06/12/2020 σελ. 1
4. ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ ΤΕΠΑΚ ΣΕΛ 28	ΧΑΡΑΥΓΗ 06/12/2020 σελ. 1,28

1. ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΦΕ

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/12/2020

Σελίδα: 35

Νικόλας Κωνσταντίνου, «Διλήμμα στο Οδόφραγμα», Λευκωσία 2019

Λευκωσία, 1950, Συλλογή CVAR

Τα μυστικά του κυπριακού καφέ

Μέσα από τη ματιά εικαστικών και φωτογράφων, η έκθεση «Το καφενείο: η άλλη διάσταση» στο Δημοτικό Κέντρο Τεχνών-Αποθήκης Παπαδάκη στη Λεμεσό, αναδεικνύει τον εμβληματικό ρόλο που έπαιξε ο καφές στην Ιστορία της Κύπρου. Η επιμελήτρια της έκθεσης Κατερίνα Λουί Νικήτα, ιστορικός τέχνης και διευθύντρια του BPRarts Cultural Management, και η Ασπασία Παπαδήμα, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Πολυμέσων και Γραφικών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ, μας ταξιδεύουν πίσω στον χρόνο μιλώντας για την «καφενιακή κουλτούρα» και τις ιδεολογικές διαστάσεις του καφέ.

Το ρόλο έπαιξε ο καφές στην ιστορία και την κουλτούρα της Κύπρου;

Ο καφές καθιερώεται στο νησί ήδη από την εποχή της Τουρκοκρατίας και η αδιάλειπτη κατανάλωσή του στο χρονικό συνεχές, ακόμα και νοθευμένος σε περιόδους φτώχειας ή εμπορικού ελέγχου από τους κατακτητές, μαρτυρά την επιρροή του στη συνείδηση και στην καθημερινότητα των Κυπρίων. Ως πολιτισμικό στοιχείο, συμβολίζει με την ιστορία του τόπου, ενσωματώνεται σε ιδεολογίες, εντάσσεται στη γλώσσα του καθημερινού με ποικίλες εκφράσεις, μπαίνει στο στόχαστρο για λόγους κοινωνικούς, θρησκευτικούς ή πολιτικούς, λειτουργεί ως ταυτότητα, πρόραξη, αφορμή, υπόσχεση ή παρηγοριά και εντελει επικρατεί ως πολιτισμική πρακτική μέχρι σήμερα.

Από πού αντλήσαμε πληροφορίες για την ιστορία του καφέ στο νησί;

Από την υπάρχουσα βιβλιογραφία και τα συγγράμματα Κυπρίων μελετητών, αλλά κυρίως από τα τεθλαστικά ημερολόγια ξένων περιηγητών που επισκέφθηκαν την Κύπρο κατά τον 18ο και τον 19ο αιώνα. Αυτοί οι πρώτοι τουριστές-μελετητές κάνουν λεπτομερείς καταγραφές για τους τόπους, τους ανθρώπους, τα ήθη και τα έθιμα της εποχής ερπύσσοντας, όπως φαίνεται, θεωρούν το νησί ως εξοτικό προορισμό με αυθεντικά, πρωτόγονο υλικό, μια περίπτωση που αξίζει να μελετηθεί σε ανθρωπολογικό επίπεδο.

Εκτός από χώρος αναψυχής, το καφενείο λειτουργούσε και ως περιβάλλον για πολιτιστικές εκδηλώσεις, πολιτικές συζητήσεις και συγκεντρώσεις. Με το πέρασμα των χρόνων άλλαξε αυτή η συνθήκη;

Στο παρελθόν, ο κοινωνικοπολιτικός

παρέμεινε άλλες γενιές.

Αναγκαστικά στο σπίτι, ερπύσσοντας στο παρελθόν οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα σε αντίστοιχο δημόσιο χώρο, όπως ο καφενός για τους άνδρες. Η ανάγκη για κοινωνικοποίηση μπορούσε να ικανοποιηθεί μόνο στον ιδιωτικό χώρο. Ο καφενός, είτε ως πρόσχημα είτε ως συνθήκη, ήταν η αφορμή για συντροφικότητα, επικοινωνία και καλάρωση, αλλά και στερεοτυπικά συνδεδεμένος με το κοινοτισμό, αφού η θεματολογία προς συζήτηση περιοριζόταν σε καθημερινά ζητήματα που αφορούσαν τον στενό περίγυρο, την οικογένεια, τη γειτονιά.

Οι σύγχρονες καφετέριες έχουν αντικαταστήσει εν μέρει τα παραδοσιακά καφενεία;

Το έντονο στοιχείο της συνεστιάτικότητας που προσφέρει το παραδοσιακό καφενείο της γειτονιάς ή του χωριού λείπει από τις σύγχρονες καφετέριες. Στο παραδοσιακό καφενείο υπάρχει η οικειότητα με τον χώρο και με τον καφετζή, ο οποίος έφερνε τους πελάτες του και τους καφέδες τους. Οι θεμάτων γνωρίζονται μεταξύ τους και εύκολα φτιάχνουν εφήμερες, εναλλασσόμενες παρέες για καβέλια ή παιχνίδια. Το χαρακτηριστικό στοιχείο της ψευδογνωσίας μέσω του παιχνιδιού (τάβλι, χαρικό) και του συγχρωτισμού των θεμάτων λείπει από τις καφετέριες όπου οι πελάτες συχνά επιδιώκουν την απομόνωση, διαμορφώνοντας ένα πιο σπασμένο περιβάλλον. Μια άλλη διαφορά είναι ότι οι θεμάτων του καφενείου συνήθως ρακαστούν, περνούν τον χρόνο τους χωρίς πρόγραμμα, ενώ στις καφετέριες βλέπουμε συχνά ανθρώπους να εργάζονται. Η ηλικιακή ποικιλοπλοκότητα και η απουσία του έμφυλου προσδιορισμού στο κοινό της καφετέριας αποτελεί τη βασικότερη ίσως διαφορά της με τα παραδοσιακά καφενεία.

Τι περιλαμβάνει η έκθεση;

1. ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΦΕ

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/12/2020

Σελίδα: 35

Αδαμάντιος Διαμαντής. «Αμαζήρες της Ασμαλίτη», λάδι σε καμβά, 1943 - Συλλογή Κρατικής Πινακοθήκης

ΕΚΘΕΣΗ
Της Μαρίας Παναγιώτου

Kadiri Kaba, «Once sritifire coffee house», Λευκωσία 2007

Νικόλας Κωνσταντίνου, «Καφέ της παρηγοριάς», Άρρος, 2019

Αρχείο Λαϊκού Καφεκοπτείου

Captain Reginald Barrows
Rugard, «Cafe Platras», ακουαρέλα, 1888 - Συλλογή Ιδρύματος Κώστα και Ρίτας Σεβέρη

Μαριάννα Κωνσταντή, «Προϊκα παρακαταθήκη», mixed media, 2020

Στο παρελθόν, ο κοινωνικοπολιτικός ρόλος του καφέ ήταν σαφώς πιο καθοριστικός, ειδικά στην επαρχία και στα χωριά όπου δεν υπήρχαν χάρη όπως θέατρα, κινηματογράφοι ή μεγάλες αθλήσεις για να φροδενίσουν κοινωνικά ή πολιτικούς εθελόους. Το καφενείο ως σημείο αναφοράς της γενιάς ή του χωριού, ήταν ο δημόσιος χώρος που μπορούσε εύκολα να φιλοξενήσει καλλιτέχνες, καρναγιοζοπάτες, πολιτικούς, αφού ήταν εύκολα διαμεσολαβητής και άμεσα προσβάσιμος στο κοινό. Σήμερα, οι πολλοί εξειδικευμένοι χώροι, η ευρεία διάδοση της πληροφορίας και της ψυχαγωγίας με ποικίλα μέσα, έχουν αραιώσει από το καφενείο την αίσθη του πολυχώρου, αν και προσελκυστικά οι υποψήφιοι πολιτικοί συντηθούν ακόμα να οργανώνουν εκεί πολιτικές συγκεντρώσεις.

Μετά την ανεξαρτησία, τα καφενεία ήταν προσκεκλιμένα στην αριστερή ή τη δεξιά παράταξη και σέρβιζαν καφέ από συγκεκριμένα κομμάτια. Ο κόσμος εξακολουθεί να πίνει καφέ με αυτά τα κριτήρια:

Ίσως οι παλαιότεροι εξακολουθούν να πίνουν τον καφέ τους με ιδεολογικά κριτήρια. Με την πάροδο του χρόνου πιθανώς η αρχική επιλογή να μεταπίπτει σε συνήθεια της γειτονιάς, εφόσον υπάρχουν σαφείς γενεακές διαφορές στα χαρμάνια των καφεκοπτείων. Υπάρχουν ακόμα καφενεία και σύλλογοι με ξεκάθαρη ιδεολογική τοποθέτηση, όπως αυτά αποσπώνονται στις ταβέρλες τους ή στα κάρνα που διακοσμούν τους τοίχους τους. Παρόλα αυτά, τόσο οι καφεζήδες όσο και οι εκπρόσωποι των καφεκοπτείων που ερωτήθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας, διαβεβαίωναν ότι η προτίμηση και η προσφορά του καφέ στα καφενεία δεν έχει μια ιδεολογική χαρακτηριστική.

Πώς σχολιάζετε το γεγονός ότι τα καφενεία ήταν και είναι ανδροκρατούμενα χώροι;

Ο θεσμός του ανδροκρατούμενου καφέ ήταν το φυσικό επικόλλοδο μιας πατριαρχικής κοινωνίας, της ανδροκεντρικής κοσμογονίας όπως την επικαλείται ο Βουαλιέ, που προωθεί και ανακυκλώνει τη συντηρητική ιδεολογία, τις διακρίσεις και τα στερεότυπα. Μην ξεχνάμε ότι ο κυπριακός παραδοσιακός καφενέας είναι ο απόγονος του ανατολικού καφέ που μας κληροδότησε ο οθωμανικός κυριαρχία. Παρόλο που σήμερα πασχίζουμε να προβάλουμε το σύγχρονο πρόσωπο μιας κυπριακής κοινωνίας, στην πραγματικότητα η δομή και η νοοτροπία της εξακολουθεί να είναι βαθιά πατριαρχική.

Βέβαια οι γυναίκες απολάμβαναν τον καφέ τους στα σπίτια

Ανδρέας Νικολάου, «Τύχη II», ακρυλικό σε χαρτί, 2012 - Συλλογή του καλλιτέχνη

Πι περιλαμβάνει η έκθεση;
Η έκθεση χωρίζεται σε 3 ενότητες: Πρώτα, είναι ένα ταξίδι στο χρόνο, καθώς το παλαιότερο έργο χρονολογείται από το 1888 με τα πρώτα καφενεία με ανατολίτικες επιρροές. Σ' αυτή την ενότητα το φασαγογραφικό υλικό και τα ζωγραφικά έργα δίνουν έμφαση στην παραδοσιακή, ανδρική προσέγγιση και τον τρόπο ζωής ως σήμερα. Το δεύτερο και το τρίτο μέρος εμφορούνται με έργα σύγχρονες τέχνες που αναφέρονται στην πολιτική-κοινωνική διάσταση του κόσμου των καφεκοπτείων και τη σχέση των γυναικών απέναντι στον ανδροκρατούμενο χώρο του καφέ.

Πώς προσεγγίζουν οι καλλιτέχνες το θέμα;

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 2000, το θέμα αντιμετωπιόταντε ελάχιστα από τους καλλιτέχνες. Τα έργα της περιόδου χαρακτηρίζονται από μια προσέγγιση που προσεγγίζουν το θέμα του καφέ μόνο από το πρίσμα της κλασικής ανάλυσης, μέσω της οποίας είτε αναδεικνύονται κανονικοί προβληματισμοί είτε σκεπάζονται κοινωνικοπολιτικά κριτικά σε μία post-modernist εποχή. Τα εκατομμύρια μέτρα και τεχνουργίες διαφέρουν αναλόγως του καλλιτέχνη.

Αντίμεσο στο υλικό είναι μια φωτογραφία από το «Καφενείο Το Σπίτρεϊφ» στην Πρόσθη Γραμμή. Τι ρόλο έπαιξε το καφενείο στη ζωή της πρωτεύουσας;

Πήρε το όνομά του από τα αεροπλάνα Spitfire της βρετανικής πολεμικής αεροπορίας που υπερποτίσταναν νικηφόρα τη Βρετανία από τη γερμανική Luftwaffe το 1940. Ήταν ένα θρυλικό καφενείο, ανοικτό όλο το εικοσιτετράωρο, και λειτουργούσε ως χώρος συνάντησης για όλους, Έλληνοκύπριους, Τουρκοκυπριακούς, Λατίνας, Μαρωνίτες και Αρμένιους. Εγκαταλείφθηκε το 1974 αφού ερημώσαν την ελεγχόμενη από τον ΟΗΕ ζώνη ασφαλείας.

Η έκθεση «Το καφενείο: η άλλη διάσταση. Τα μυστικά του καφέ και η σημασία του καφέ στην κοινωνία της Κύπρου...» αρχίζει στις 11 Δεκεμβρίου στο Δημοτικό Κέντρο Τεχνών - Αποθήκες Παπαδόπουλου στη Λεμεσό και θα διαρκέσει ως τις 30 Ιανουαρίου 2021.

maria.panayiotou@phileltheros.com

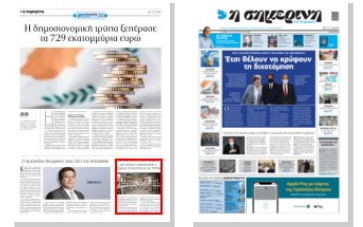
Σπύρος Δημητριάδης, «Καφενείο Ταλιάνος», λάδι σε καμβά, 2007. Ιδιωτική συλλογή

2. ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΗΣΥΧΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕ Η...

Μέσο: ΣΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/12/2020

Σελίδα: 20

Ένα από τα πιο ήσυχα δωμάτια του κόσμου κατασκεύασε η εταιρεία Christofi Bros στο ΤΕΠΑΚ

Ένα δωμάτιο που προσφέρει μια μοναδική εμπειρία σε όποιον το επισκεφτεί! Το μοναδικό ανηχοϊκό δωμάτιο στην Κύπρο κατασκεύασε η εταιρεία Christofi Bros για το **Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου**.

Η ιδιότητά του για απόλυτη ηχοαπορρόφηση τού επιτρέπει να απομονώνει τους ήχους, με αποτέλεσμα ακόμα και οι ήχοι με την πιο υψηλή συχνότητα μη

μεταφέρονται έξω από αυτό και να μην επηρεάζεται από ήχους που παράγονται στο εξωτερικό περιβάλλον.

Αυτό το καθιστά ιδανικό για ακουστικές μελέτες και βελτίωση επιδόσεων ακουστικών προϊόντων, για τον έλεγχο της ποιότητας των εξαρτημάτων και συστημάτων, καθώς και για την ανάπτυξη προϊόντων με χαμηλότερο θόρυβο εξόδου.

3. ΧΑΡΑΥΓΗ

Μέσο: ΧΑΡΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 06/12/2020

Σελίδα: 1

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΧΑΡΑΥΓΗ

ΤΟΥΤΗ Η ΔΙΨΑ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ, ΤΟΥΤΗ Η ΜΑΧΗ ΔΕΝ ΠΛΑΕΙ, ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΝ ΠΕΡΑΣΟΥΝ, ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΜΕ ΣΚΛΑΒΟΙ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 22425 - ΤΙΜΗ €2.00

ΕΤΟΣ 65ο

www.haravgi.com.cy

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η δράση στα χθεσινά παιχνίδια και τα τελευταία νέα των ομάδων ΣΕΛ. 19 - 21

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το μέλλον των Τ/κ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το Κυπριακό ΣΕΛ. 6

ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

Η αβεβαιότητα έγινε δύναμη για μια καλλιτεχνική ελευθερία ΣΕΛ. 25

ΔΙΕΘΝΗ

Ψαφνική αγάπη Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν για τη Δύση ΣΕΛ. 31

Κυβερνά τη χώρα μία συμμορία «πολιτικών απαστεώνων» ΣΕΛ. 11

Στο περιουσιακό έγιναν παραχωρήσεις που ικανοποιούν τις ανησυχίες Τ/κ ΣΕΛ. 10

Αφήνουμε τον φιλελευθερισμό και προχωρούμε σε κοινωνική αναδιανομή πλούτου ΣΕΛ. 29

Σήμερα γράφουν:
Χρύσις Πρέντζας
Ανδρέας Πασιουρτίδης
Θέκλα Κυρίτση
Ελένη Μαύρου

ΠΕΝΤΑΜΕΡΗΣ ουσίας και όχι διαδικασίας

Η άτυπη διάσκεψη για το Κυπριακό θα είναι ουσίας και όχι διαδικαστική, τονίζουν στη «Χ» οι Ιωάννης Κασουλίδης, Ερατώ Κοζάκου Μαρκουλλή και Τουμάζος Τσελεπής. Μάλιστα ο Τ. Τσελεπής σημειώνει ότι για να υπάρξει πιθανότητα επιτυχίας, η ε/κ πλευρά θα πρέπει να είναι ξεκάθαρη και να το εννοεί ότι επιδιώκει λύση Δ.Δ.Ο. με πολιτική ισότητα, συνεχίζοντας από εκεί που μείναμε στο Κραν Μοντανά, με τις συγκλίσεις, την κοινή διακήρυξη και με το πλαίσιο του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ. ΣΕΛ. 8

ΠΡΟΣ ΕΡΗΜΩΣΗ ΟΡΕΙΝΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ορεινές κοινότητες οδεύουν προς ερήμωση, αφού δεν υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός από το κράτος για στήριξη τους. Μετά από έντονες αντιδράσεις το Υπουργείο Εσωτερικών αναγκάστηκε να προχωρήσει σε αναθεώρηση του Σχεδίου Αναζωογόνησης Ορεινών και Ακρικών Περιοχών, αλλά συνεχίζει να έχει πολλές αδυναμίες και να μην ανταποκρίνεται στο βασικό σκοπό, που είναι να δοθούν έμπρακτα κίνητρα για να στηριχθούν οι ορεινές και ακρικές περιοχές. Δεν υπάρχουν αναγκαίες υποδομές, όπως σχολεία, νοσοκομεία και ασφαλές οδικό δίκτυο, αλλά ούτε και θέσεις εργασίας. ΣΕΛ. 35

Σήμερα μαζί με τη «Χαραυγή» δωρεάν και η «Νεολαία»

Ολοταξώς για ολοκλήρωση του Γενικού Συστήματος Υγείας ΣΕΛ. 12

Πρωτότυπη δράση της Σχολής Καλών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ ΣΕΛ. 28

Άνοιξη οι κατεδαφίσεις των εγκαταστάσεων καυσιμίων ΣΕΛ. 27

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

Δεν είναι η πρώτη φορά που η κυβέρνηση Αναστασιάδη συγκρούστηκε με ανεξάρτητους αξιωματούχους απειλώντας και εκβιάζοντας ΣΕΛ. 32

- Η διαφθορά υπονομεύει τη λειτουργία του κράτους
- Η κοινωνία απαιτεί διαφάνεια και εξυγίανση

4. ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ ΤΕΠΑΚ ΣΕΛ 28

Μέσο: ΧΑΡΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/12/2020

Σελίδα: 1

**Πρωτότυπη δράση της Σχολής
Καλών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ ΣΕΛ. 28**

Μέσο: ΧΑΡΑΥΓΗ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/12/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/12/2020

Σελίδα: 28

Πρωτότυπη δράση της Σχολής Καλών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ

Με έμπνευση το ιστορικό παρελθόν του ξενοδοχείου Forest Park στις Πλάτρες

Ένα από τα πιο ιστορικά και εμβληματικά ξενοδοχεία της Κύπρου, που για ογδόντα και πλέον χρόνια βρίσκεται σε λειτουργία και έχει ταυτιστεί ιδιαίτερα με τον τουρισμό της ορεινής Λεμεσού, επέλεξε ως πηγή έμπνευσης το Τμήμα Καλών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ για τη διοργάνωση μιας πρωτότυπης δραστηριότητας που θα διαρκέσει για τους επόμενους έξι μήνες.

Πρόκειται για μια πρωτοποριακή έκθεση, η οποία έχει τη μορφή καλλιτεχνικών παρεμβάσεων στους χώρους του εμβληματικού Forest Park στην κοινότητα των Πλατρών, μέσα από την οποία επιδιώκεται να συνδυαστεί η γόνιμη δημιουργικότητα των εικαστικών με την πλούσια ιστορία του ξενοδοχείου. Την πρωτοβουλία γι' αυτή τη δράση είχαν οι διδάσκοντες εικαστικοί του Τμήματος Καλών Τεχνών του ΤΕΠΑΚ με επικεφαλής την καθηγήτρια Κλίτσα Αντωνίου.

Στόχος της έκθεσης είναι να αναδείξει το αποικιακό και μεταποικιακό παρελθόν του ξενοδοχείου και κατ' επέκταση των διακεκριμένων θαμώνων του αλλά και της Κύπρου γενικότερα. Η εικαστική αυτή παρέμβαση παίρνει αφορμή από το γεγονός ότι η διάσημη Αγγλίδα συγγραφέας και εξεχούσα εκπρόσωπος της λεγόμενης γοθτικής μυθοπλασίας, Δάφνη ντι Μωριέ, παραθέρισε στο ξενοδοχείο, ενώ σύμφωνα με ορισμένες αφηγήσεις συνέγραψε εκεί το 1936 μέρος και του πολυμεταφρασμένου και πολυδιαβασμένου μυθιστορηματός της «Ρεβέκκα», το οποίο διανθίζεται με αναφορές στο Forest Park και στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής.

Η έκθεση πραγματεύεται ορισμένα από τα κεντρικά θέματα του βιβλίου της ντι Μωριέ, όπως είναι η αντίθεση ανάμεσα στην εμμονική αγάπη και το μίσος, τη μνήμη και τη νοσταλγία για τα περασμένα, την κοινωνική θέση της γυναίκας, αλλά και το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ολοκληρώθηκε το μυθιστόρημα. Αποκαλύπτεται, κατά κάποιον τρόπο, η Κύπρος της περιόδου του μεσοπολέμου και της βρετανικής αποικιοκρατίας.

Χωμένο στις βουνοπλαγιές των Πλατρών, το ξενοδοχείο, όπως επισμαίνονται οι διοργανωτές της έκθεσης, θυμίζει αυτό που ο Gaston Bachelard έχει περιγράψει στο έργο του «The Poetics of Space», ως «τη γαλήνια φωλιά και το παλιό σπίτι που συνυφάνουν τον ρωμαλέο ιστό της οικειότητας στον αργαλειό του ονείρου». Τα έργα τέχνης στη συγκεκριμένη έκθεση επικεντρώνονται να λειτουργήσουν ώστε να απελευθερωθούν οι αναμνήσεις του ξενοδοχείου ως χώρου, χρησιμοποιώντας διάφορα καλλιτεχνικά μέσα όπως η ζωγραφική, οι διαστίχτες και τρισδιάστατες εγκαταστάσεις, ο ήχος, η μουσική και οι ψηφιακές προβολές.

Αυτό που επιδιώκουν να πετύχουν, όπως εξηγούν οι εικαστικοί του ΤΕΠΑΚ, δεν είναι η απλή αναπαράσταση ή σύλληψη, αλλά να απευθυνθούν σε προβλήματα και προκλήσεις και να παραγάγουν αισθήσεις, θυμικές αντιδράσεις και εντάσεις. Γι' αυτό, άλλωστε, και τα έργα διακόπτουν τη χωροταξία του ξενοδοχείου και του ιστορικού του ερειμματός, προκειμένου να προκαλέσουν τον επισκέπτη να θεωρήσει και να αναθεωρήσει την πολυσχιδή, διαπολιτισμική ιστορία και το μνημονικό απόθεμα του ξενοδοχείου και του περιβάλλοντος χώρου.

Όπως υποδεικνύουν, η ιστορία της βρετανικής αποικιοκρατίας στην Κύπρο και η επιστροφή της οροσειράς του Τρόδου, ως αρχηγείου των αποικιακών δυνάμεων, καθώς και η ανάπτυξη της περιοχής ως τουριστικού θέρετρου για Βρετανούς απόδημους στη Μέση Ανατολή, προσφέρει ένα επιπρόσθετο στρώμα ιστορικού υλικού που απασχολεί τους

καλλιτέχνες, παράλληλα με το διαπολιτισμικό υπόβαθρο του ίδιου του ξενοδοχείου.

Σήμερα, το ξενοδοχείο αξιοποιεί αφενός τη νοσταλγία του παρελθόντος που, στην προκειμένη περίπτωση, είναι το αποικιακό παρελθόν της Κύπρου και αφετέρου τη φήμη της ντι Μωριέ, προκειμένου να ανεγείρει ένα επινοημένο παρελθόν που έρχεται σε αντίθεση με τον περιβάλλοντα χώρο και τα μνημεία και κρησφύγετα των αγωνιστών του απελευθερωτικού αγώνα. Κατά συνέπεια, ο τόπος του ξενοδοχείου αναδεικνύεται σε σημείο σύγκρουσης ανάμεσα σε δύο πτυχές της κυπριακής ιστορίας.

Κάθε επισκέπτης της έκθεσης προσκαλείται να μεταφέρει προσωπικές ιστορίες και αναμνήσεις στο χώρο του Forest Park και να ακολουθήσει το δρόμο του ταξίδι μέσα από τα έργα τέχνης που θα είναι διάσπαρτα στις εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου, βιώνοντας έτσι μια ιδιαίτερη συγκινησιακή εμπειρία.

Στην έκθεση, που αρχίζει στις 20 Δεκεμβρίου και θα διαρκέσει μέχρι και τον ερχόμενο Μάιο, συμμετέχουν οι καλλιτέχνες Έβελυν Αναστασίου, Κλίτσα Αντωνίου, Παναγιώτης Δουκανάρης, Ελίνα Ιωάννου, Κυριάκος Κουσουλίδης, Μελίτα Κούτα, Γιάννος Οικονόμου, Ανδρέας Σάββα, Νίκος Σύννος, Σιμών Φιλίππου, Γούλα Χατζηγεωργίου και Γιάννης Χριστίδης.

Για την ιστορία, να αναφέρουμε ότι το Forest Park κτίστηκε το 1936 από οικογένεια Κυπρίων της Αιγύπτου και συγκεκριμένα τον Γεώργιο Σκυριανιδί, γιο του Ηρακλή Σκυριανιδί, ο οποίος στις αρχές του 20ού αιώνα λειτουργούσε το επίσης ιστορικό καφεζαβιάρι «Ακταίων» στην παραλία της Λεμεσού.

Ήταν, στην εποχή του, το πρώτο ξενοδοχείο της Κύπρου με διεθνείς προδιαγραφές, αφού, μεταξύ άλλων, διέθετε ατομικά μπάνια, τραπέζαρια, μπαρ, βιβλιοθήκη, μεγάλα σαλόνι, αίθουσα μπιλιάρδου, σάλα χορού αλλά και γήπεδο τένις.

Στο Forest Park φτιάχτηκε τη δεκαετία του '40 και το πρώτο κυπριακό κοκτέιλ, το Brandy Sour, αποκλειστικά για τον Βασιλιά της Αιγύπτου Φαρούκ, ο οποίος κατά την παραμονή του στο ξενοδοχείο ζήτησε ένα ποτό σε χρώμα τσαγιού.